

Dosar nr. 3807/2/2013

(Număr în format vechi 1749/2013)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ

ÎNCHEIERE

Ședința din camera de consiliu din data de 25.05.2013

Dezbaterile au avut loc în ședință nepublică, iar potrivit art.38 al.4 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, nu pot fi puse la dispoziția reprezentanților mass-media.

CONSIDERENTE,

Prin propunerea înregistră pe rolul acestei instanțe la data de 25.05.2013, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică a solicitat să se dispună arestarea preventivă pe o durată de 29 de zile a inculpaților Petcu Dragoș Emil, Teodorescu Bogdan Mircea și Zaharia Vald Ștefan pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 189 alin. 2 Cod penal, art. 267¹ alin. 1 Cod penal, art. 246 Cod penal și art. 289 Cod penal, ultimele trei cu aplicarea art. 75 lit. a Cod penal.

În susținerea propunerii, s-a arătat că prin ordonanța din 24.05.2013, a fost pusă în mișcare acțiunea penală față de cei trei inculpați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor menționate mai sus.

În fapt, s-a reținut în noaptea de 02/03.05.2013, inculpații, lucrători în cadrul B.C.C.O. Constanța, desfășurau o acțiune pe linia combaterii traficului de droguri în zona Clubului Kudos Bcach din Mamaia.

În același timp, în zonă își desfășura activitatea sub identitatea T.F.C., atribuită în conformitate cu prevederile art.224¹ Cod procedură penală, un investigator sub acoperire autorizat de procurori din cadrul D.N.A. - Secția de combatere a corupției.

Pentru realizarea activităților pentru care a fost autorizat, investigatorului sub acoperire i s-a pus la dispoziție, în prealabil, un plic de plastic transparent, conținând fragmente vegetale de culoare preponderent verde (conform procesului verbal întocmit la 02.05.2013 de către Direcția Generală Anticorupție - Serviciul special, și contraprobelor constituite), tară ca produsul rezultat să fie susceptibil a avea efecte psihoactive.

În jurul orei 00.30 investigatorul sub acoperire T.F.C. l-a abordat, în zona barului Kudos Beach pe ofițerul de poliție PETCU DRAGOȘ EMIL și l-a întrebat dacă dorește să cumpere ceva care l-ar ajuta să se simtă mai bine, însă nu a specificat ce anume oferea la vânzare. Imediat ce investigatorul a scos din buzunar plicul cu substanță vegetală, a intervenit și TEODORESCU BOGDAN MIRCEA, care și-a declinat calitatea de polițist și i-a luat investigatorului din buzunar portmoneul. după care cei doi inculpați i-au luat acestuia telefoanele mobile pe care le deținea. Ulterior, după ce au aflat că investigatorul sub acoperire era cazat la hotelul Coral, situat în apropierea locului în care se aflau polițiștii PETCU DRAGOȘ EMIL și TEODORESCU BOGDAN MIRCEA, l-au condus pe investigator la respectivul hotel și au intrat în camera deținută de acesta.

Fără a avea autorizație de percheziție domiciliară, cei trei inculpați au percheziționat camera de hotel, ridicând suma de 2.700 lei prezentată de T.F.C..

Pe fondul apariției suspiciunii că T.F.C. ar putea să fie investigator sub acoperire, inculpații au declanșat o acțiune susținută de supunere a investigatorului la suferințe puternice, fizice și psihice, pentru a obține de la acesta mărturisirea că este polițist, lucrând sub acoperire, pentru a-l intimida pe acesta și persoanele care l-au autorizat, precum și pentru a-l pedepsi pentru "lipsa de loialitate" constând în îndreptarea unor asemenea acțiuni împotriva unor colegi polițiști și pentru îndrăzneala de a le fi testat probitatea profesională. Faptele au fost comise în camera din Hotelul Coral și în parcare clubului F.nigma din Mamaia, în parte în autoturismul de serviciu Volkswagen Passat .... și în parte în vecinătatea acestuia.

În acest sens, T.F.C.: a fost încătușat, fără a fi întrunite cerințele legale pentru luarea acestei măsuri; a fost lovit în mod repetat cu pumnii în zona capului de către făptuitori, care îi cereau constant, pe un ton ridicat, să mărturisească; a fost complet dezbrăcat în parcare menționată și apoi lovit la nivelul membrelor inferioare cu o bătă; a fost amenințat cu arma, lipită de tâmplă și apoi de abdomen, această acțiune culminând cu acționarea de către inculpatul ZAHARIA VLAD ȘTEFAN a trăgaciului pistolului Glock - arma sa de serviciu - în timp ce țeava era în apropierea abdomenului investigatorului, tară însă a avea cartuș pe țeava, și apoi de încărcarea ostentativă a armei și amenințarea cu împușcarea; a fost amenințat în mod repetat, afirmațiile fiind îndreptate inclusiv împotriva familiei acestuia, precum și a celor care "l-au trimis", etc.

Investigatorul a fost reținut în fapt o perioadă îndelungată sub aparența efectuării unor cercetări pentru trafic de droguri, cu toate că, în fapt, acțiunile inculpaților aveau un alt scop, anterior menționat. Menționăm că primele semne ale apariției suspiciunilor privind calitatea reală a lui T.F.C. se evidențiază în camera de hotel (procesul verbal din volumul 3. fila 146 și 156). Începând cu ora 01:40, iar convorbirea telefonică dintre inculpatul TEODORESCU BOGDAN MIRCEA și procurorul șef DIICOT, care s-a

realizat imediat ce T.F.C. a afirmat că este investigator acoperit, a avut loc la ora 03:50.

Privitor la evenimentele desfășurate în noaptea de 02/03.05.2013 asupra investigatorului sub acoperire T.F.C., ofițerii de poliție PETCU DRAGOȘ EMIL, TEODORESCU BOGDAN MIRCEA și agentul de poliție ZAHARIA VLAD ȘTEFAN, toți din cadrul B.C.C.O. Constanța, au întocmit, la 03.05.2013, un proces-verbal de constatare, care a fost înregistrat în evidențele structurii de poliție ...

Actul de constatare menționat cuprinde o serie de mențiuni în fals. Astfel, se atestă, necorespunzător adevărului: că investigatorul i-ar fi invitat pe învinuiți în camera de hotel; că s-ar fi realizat o predare-primire voluntară a sumei de 2700 de lei, omițându-se în același timp descrierea acțiunilor nereușite de deschidere a seifului din dotarea camerei, precum și a altor acte specifice procedurii percheziții domiciliare; că numitul T.F.C. a devenit agresiv, motiv pentru care ar fi fost necesară folosirea forței pentru imobilizarea acestuia; că din cauza orei înaintate nu s-a putut asigura prezența unui martor asistent, cu toate că făptuitorii nu au făcut niciun demers în acest sens, iar locul era intens circulat.

În vederea soluționării cauzei, Curtea a procedat la ascultarea nemijlocită a inculpaților.

Analizând actele și lucrările dosarului, se constată că cererea Ministerului Public este întemeiată, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 143 Cod procedură penală și art. 148 lit. f Cod procedură penală, iar măsura arestării preventive se impune în vederea asigurării bunei desfășurări a urmăririi penale.

Codul de procedură penală condiționează luarea măsurii arestării preventive de îndeplinirea cumulativă a trei condiții de fond:

- să existe probe sau indicii temeinice privind săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală (art. 143 alin. 1 Cod procedură penală);
- să fie îndeplinit cel puțin unul din temeiurile de arestare, expres și cumulativ prevăzute de art. 148 Cod procedură penală.

O dată cu ratificarea Convenției europene a drepturilor omului de către țara noastră (prin Legea nr. 30/1994) la condițiile de mai sus s-a mai adăugat una, respectiv aceea a conformității dreptului intern cu exigențele art. 5 paragraful 1 lit. c din Convenție, precum și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Sunt îndeplinite cerințele art. 143 alin. 1 Cod procedură penală atunci când în cauză există probe – ca elemente de fapt care servesc la contestarea existenței sau inexistenței unei infracțiuni, la identificarea făptuitor, la cunoașterea împrejurărilor necesare pentru justa soluționare a cauzei (art. 63 din Codul de procedură penală) sau indicii temeinice că s-a săvârșit o faptă prevăzută de lege, adică, conform art. 86¹ din Codul de procedură penală, atunci când din datele existente în cauză rezultă presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta.

Aceste dispoziții ale legii interne sunt în concordanță cu art. 5 paragraful 1 lit. c din CEDO, care condiționează legalitatea privării de libertate a unei persoane de existența unor motive verosimile de a bănuși că persoana care urmează a fi lipsită de libertate a săvârșit o infracțiune.

Astfel, probele și indiciile temeinice pot conduce la reținerea unei suspiciuni rezonabile în sensul existenței unor date, informații care să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca o persoană să fi săvârșit o faptă prevăzută de legea penală (în acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza Gujinski c. Rusiei, cauza Jecuis c. Lituaniei, cauza Durmus c. Turciei).

Așadar, atât în lumina reglementărilor interne în materia arestării preventive cât și a celor cuprinse în Convenția Europeană a Drepturilor Omului judecătorul investit cu soluționarea unei propuneri de arestare preventivă nu trebuie să analizeze realitatea conflictului de drept penal, respectiv a faptei și vinovăția făptuitorului, ci doar existența unor date care să justifice presupunerea că persoana față de care se solicită luarea măsurii arestării preventive a comis o faptă de natură penală.

Aceste date nu trebuie să aibă aceeași forță cu cele necesare pentru a justifica o condamnare, sau pentru a formula o acuzare, nefiind necesar ca persoana să fie într-un final acuzată sau trimisă în judecată.

Astfel, în cauză există indici temeinice în accepțiunea dată acestei noțiuni de art. 68¹ Cod procedură penală, care să justifice presupunerea rezonabilă că inculpații au săvârșit faptele pentru care sunt cercetați, astfel cum rezultă din coroborarea probelor administrate în cauză.

Prezintă relevanță în acest sens: declarația martorului cu identitate protejată T.F.C., procesul - verbal de consemnare a declarației martorului P.A., procesele - verbale de redare a convorbirilor telefonice interceptate, în care se fac referiri la desfășurarea evenimentelor din noaptea de 2/3.05.2013, procesele - verbale de redare a dialogurilor purtate în mediul ambiantal, atât în timpul comiterii faptelor, cât și ulterior, precum și certificatul medico - legal eliberat numitului T.F.C. în care sunt prezentate leziunile acestuia.

În acest sens, Curtea constată că declarațiile martorilor T.F.C. și P.A., coroborate cu elementele de fapt ce rezultă din convorbirile telefonice purtate între inculpați și din convorbirile purtate în mediul ambiantal în timpul comiterii faptelor, cât și ulterior evenimentelor evidențiază date suficiente pentru a forma unui observator independent convingerea că inculpatul a desfășurat actele anterior reținute.

Susținerea inculpaților în sensul că lucrările s-au petrecut în acest mod, nu are relevanță în actualul cadrul procesual, în care instanța nu este chemată a statua în mod neechivoc asupra vinovăției inculpaților.

În procedura de față, Curtea trebuie să verifice dacă probele administrate până în prezent reliefează un ansamblu de date concordante, care, fără a fi necesar să aibă nivelul de certitudine pentru a permite o soluție

de condamnare, sunt totuși suficiente pentru a legitima bănuiala unor fapte penale.

Ori, din această perspectivă, declarațiile martorilor, alături de împrejurările ce rezultă din convorbirile telefonice, evidențiază informații suficiente pentru a se reține în mod plauzibil faptele pentru care sunt cercetați inculpații.

De asemenea, se constată că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 148 lit. f Cod procedură penală, respectiv pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de 4 ani și există probe certe că lăsarea inculpaților în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică.

Într-adevăr, în raport de natura și gravitatea infracțiunilor pentru care sunt cercetați inculpații, de împrejurările în care se reține că acestea ar fi fost comise, Curtea reține că lăsarea în libertate a inculpaților ar prezenta un pericol concret pentru ordinea publică, prin crearea unui sentiment de temere și insecuritate în rândul societății civile.

Este adevărat că pericolul concret pentru ordinea publică nu se confundă cu pericolul social ca trăsătură esențială a infracțiunii.

Dar, acestea nu înseamnă, nicidecum că în aprecierea pericolului pentru ordinea publică trebuie făcută abstracție de gravitatea faptelor. Sub acest aspect, existența pericolului pentru ordinea publică poate rezulta, între altele și din însuși pericolul social al infracțiunilor de care sunt învinuiți inculpații, din reacția publică la comiterea unor astfel de infracțiuni.

Modul și mijloacele în care se reține că inculpații ar fi săvârșit infracțiunile pentru care sunt cercetați, gradul ridicat de pericol social concret al acestora sunt elemente de natură a crea convingerea instanței că se impune luarea față de aceștia a măsurii arestării preventive.

Este adevărat că libertatea individuală trebuie să fie protejată, dar acest lucru nu trebuie să stânjenească eforturile autorităților în administrarea probelor și în desfășurarea procesului penal.

Nu trebuie neglijată împrejurarea că apărarea eficientă a valorilor constituționale presupune - în unele cazuri - și condiții riguros apreciate, restrângerea unor drepturi și libertăți fundamentale, în cazurile și condițiile limitativ determinate de lege, un astfel de caz fiind și cel al arestării preventive.

Analizând ansamblul actelor și lucrărilor dosarului, Curtea apreciază că măsura arestării preventive funcționează ca un mijloc de prevenire sau înlăturare a unor împrejurări sau situații de natură să pună în pericol eficiența desfășurării a procesului penal.

Ca instituție a dreptului procesual penal arestarea preventivă este pusă la dispoziția organelor judiciare penale și constă în privarea de libertate a unei persoane, aceasta fiind determinată de condițiile și împrejurările în care se desfășoară procesul penal.

Scopul acestei măsuri îl constituie realizarea cadrului optim pentru desfășurarea în bune condiții a activității procesuale, potrivit scopurilor procesului penal.

În raport cu art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 23 din Constituția României, măsura lipirii de libertate a unei persoane se poate dispune atunci când există motive verosimile că s-a săvârșit o infracțiune sau există motive temeinice de a se crede în posibilitatea săvârșirii unei noi infracțiuni, fiind necesară astfel apărarea ordinii publice, a drepturilor și libertăților cetățenești, desfășurarea în bune condiții a procesului penal.

În speță, pericolul social potențial se apreciază și în raport cu reacția opiniei publice, rezonanța faptelor de care sunt învinuiți inculpații, comportamentul inculpaților, ținându-se seama de funcțiile pe care aceștia le ocupau la momentul respectiv.

Toate aceste considerente expuse mai sus, reprezintă în opinia instanței temeiuri necesare și suficiente de natură a impune continuarea de privare de libertate a inculpaților, iar măsura arestării preventive este necesară pentru buna desfășurare a procesului penal.

Apreciind, așadar, îndeplinite exigențele art. 143 Cod procedură penală și fiind îndeplinite și condițiile cerute de art. 148 lit. f Cod procedură penală și considerând că o altă măsură preventivă mai puțin restrictivă ar fi insuficientă pentru atingerea scopului prevăzut de art. 136 alin. 1 Cod procedură penală, în temeiul art.149¹ alin. 9 Cod procedură penală, se va admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de urmărire criminalistică și va dispune arestarea preventivă a inculpaților Petcu Dragoș Emil, Teodorescu Bogdan Mircea și Zaharia Vald Ștefan pe o perioadă de 29 zile, începând cu 26.05.2013 până la 23.06.2013, pentru primul inculpat și începând cu 25.05.2013 până la 22.06.2013 pentru ceilalți doi inculpați.

Văzând și dispozițiile art. 192 alin. 2 Cod procedură penală.

DISPOZITIV

Admite propunerea formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispune arestarea preventivă a inculpaților **Petcu Dragoș Emil, Teodorescu Bogdan Mircea și Zaharia Vlad Ștefan** pe o durată de 29 de zile începând cu 25.05.2013 până la 22.06.2013 inclusiv, pentru inculpații Teodorescu Bogdan Mircea și Zaharia Vlad Ștefan și începând cu 26.05.2013 și până la 23.06.2013 inclusiv, pentru inculpatul Petcu Dragoș Emil și emiterea mandatelor de arestare în acest sens.

În baza art. 192 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Onorariul parțial convenit avocatului din oficiu se avansează din fondul Ministerului Justiție.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi, 25.05.2013